

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

číslo 6, ročník XXVIII
Neděle 30. října 2016

Z obsahu čísla

- Zájezd chrámového sboru
- Dojmy a svědectví z kurzu Alfa v naší farnosti
- Co mi říká Bible
- Kdo nevidí bližního, nevidí ani Boha
- Z jednání pastorační rady
- Informace k Dušičkám
- Nové boty pro naše děti
- Schůzky ministrantů
- Podkování premonstrátů
- Florbal v Šumperku
- Děkujeme za Štěpánův život
- Závěrečné sezóny turistických závodů se nám vydařilo
- Ze života Tomíků
- Opravy u kostela sv. Anny
- Informace z Charity
- Osmisměsíční akce a vtipy

S Pánem není důvod být smutný

Příroda se chystá k zimnímu spánku, den se krátí, vítříím dál více o esává stromy, lidé bojují s prvnímich ípkami. Podzim nám již zkrátka vládne pevnou rukou. Navíc se blíží Dušičky, svátek, který mnohdy v lidech vyvolává chmury i smutnou náladu.

Ve mně však památka všech zesnulých vždycky vyvolává určitou pozitivní nostalgii. Já vím, je to možná trochu zvláštní. Ale už jako malá jsem od rodičů i prarodičů v tento čas často slyšela různé zábavné vzpomínky a historky týkající se těch, co už s námi nebyli. A této tradice, i když trochu nezvyklé, se snažím držet i nyní. A tak když pokládám na hrob v nec nebo zapalují svíčku, vzpomenu si na strýcovy pohotovostní glosy nebo na důvodůsm vně pr povídky a neubráním se úsměvem. Pro mě jsou zkrátka Dušičky spojeny s pozitivní myšlenkou a vzpomínkou.

Těba na kudrnatou plavovlasou holičku ze sousedství, kterou jsem téměř neznala, ale jejíž úsměv a velké modré oči mi tak utkvěly v paměti. Na kamaráda, tehdy ještě bohoslovce, jak na Velikonoční pondělí seděl u nás v kleslé, a s potutelným úsměvem a s radostí v očích odrážel kamarádkové popichování svých spolukolečníků. Na babičiny domácí nudle, které krájela s neuvěřitelnou rychlostí a které se posléze sušily, kde se jen dalo. Na důvodůsm kotelnovou skříň, kam se chodíval alespoň na chvíli schovávat před babičkou.

Proto si myslím, že by si každý z nás měl v nejmenším jednou vyzkoušet takovou pozitivní myšlenku.

Až budete v následujících dnech trávit čas na hřbitvu u vašeho rodinného hrobu, zkuste v paměti najít nějakou milou vzpomínku. Protože úsměv na tváři je vždycky lepší než zamýšlený pohled. Koneckonců není vlastně důvod k pochmurné náladě, protože naši blízcí, a už se jedná o rodinu nebo přátelé, mají určitě také úsměv na tváři. Protože oni jsou s naším Pánem. A s ním přece není důvod být smutný. V jeho království není místo pro zármutek, bolest nebo chmury. Vězte, že naši blízcí se s Pánem radují. Radujte se proto i Vy. ■

Michaela Lišková

Zájezd chrámového sboru

Pou chrámového sboru krok za krokem

Rok se s rokem sešel a chrámový sbor již tradičně poslední srpnovou sobotu vyjel na poutní zájezd, tentokrát do Slavkovic u Nového Msta na Moravě, do kostela Božího milosrdenství. Po mši svaté promítl jeden z otců pallotín pásmo fotek o svatě Faustyn, které se zjevil Ježíš se svou milosrdnou láskou, a seznámil nás s kruhem vzájemné modlitby za Boží milosrdenství – Knihou milosrdenství. Poté jsme prošli venkovní křížovou cestu a v průběhu jsme se pomodlili u každého zastavení.

Odjeli jsme do Žáru nad Sázavou a po obědě do 3 km vzdálené Zelené hory. Tam jsme si prohlédli za poutavého a neuvěřitelného výkladu skvělé praporečnické areál poutního kostela sv. Jana Nepomuckého v etnické ambientě – nejvýznamnější stavby barokního stavitele a geniálního architekta Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Tato krásná Santiniho stavba byla v roce 1994 zařazena do Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO a stala se národní kulturní památkou, která patří

k vrcholným dílům ve stylu barokní gotiky v Evropě. Zaujalo nás, že každý z nás sice je kostel veřejně otevřen i pro hledající k tichému přemýšlení, rozjímání, modlitbě i k duchovnímu rozhovoru. Zde jsme potkali v hlubokém rozjímání známou bývalou televizní moderátorku Danielu Drtinovou.

Na cestě jsme se zastavili ještě v Křižanově, kde jsme si prohlédli ještě s kostelem sv. Václava. Obdivovali jsme též památník sv. Zdislavy od akademického sochaře Otmara Olivy z Velehradu, který byl slavnostně odhalen přesně před rokem 27. září 2015. U sochy zdejší rodinky jsme sv. Zdislavu prosili o přítomnost v litaních.

Děkujeme především Bohu za to, že jsme mohli spatřit další krásná místa naší vlasti a prosit právě v kostele Božího milosrdenství, děkujeme otci Josefovi za jeho duchovní doprovod a v neposlední řadě též manželce Kvasnicové za přípravu a zorganizování další nádherné pouti. ■

Miloslava Zlatušková

Kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny

Hlavním cílem letošní pouti chrámového sboru byly Slavkovice na eskomoravské vrchovině. Navštívili jsme poutní kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny. V tomto velmi mladém kostele (posvěcen byl v roce 2008) je uložen relikvíá s ostatky polské sv. tice a spravují ho otcové pallotini a Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Každou tětí stedu v m síci se zde konají pouta o slavnosti Božího milosrdenství (2. nedele velikonoční) je zde možné získat za daných podmínek plnomocné odpustky.

Modernímu vzezření kostela dominuje prolomená stěcha, působná zvonice připomínající Jáka v žebřík, vitrážová okna sahající od stěchy až po zem a velká bronzová mísa před chrámovým vchodem. Ta symbolizuje Boží milosrdenství jako nebeskou rosou, která dopadá na stěchu kostela a je svedena praménkem na patěnu před oltářem u vstupu, aby obdarovala úastníky bohoslužby.

Další výraznou symboliku zjevují velkorozměrové, výrazně barevné vitráže, kterými se otrokovi t poutníci snažili bhem mše vyluštit a kterou jim posléze objasnil

jeden výmluvný bratr pallotin. Dominantou kn žišt je plastika Ježíše ukřižovaného a svatostánku je vtisknuta podoba velké hostie se starobyloou zkratkou IHS – Iesus Hominis Salvator (Ježíš lidí spasitel).

Slavkovice jsou jediným eským kostelem zasvěceným Božímu milosrdenství a sv. Faustyn a podle historie msta si tuto kapli její obyvatelé skutečně zaslouží. V padesátých letech pívyst hování sedláků bylo vždy potřeba zajistit podpisy spolubyvatel, které vyžadovali funkcionáři na okrese, aby to vypadalo, že vyst hování chtjí místní lidé. Ve Slavkovicích nikdo vyst hován nebyl, potebný počet podpisů se nikdy nepodařilo shromáždit.

Po mši sv. a prezentaci o Centru Božího milosrdenství jsme ozdobili prostědi chrámu zpevem a zapsali pod kování do knihy návštěv. S výjiměným názvem a zasvěcením tohoto moderního barevného kostela jsme si uv domili Boží přítomnost a Jeho lásku k nám. B h stojí u dveří. Rozumí nám a neodsuzuje, chce nás osvobodit od strachu, smutku a naplnit naději a pokojem. ěká na nás. ■

Lenka Baroová

Dojmy a svědectví z kurzu Alfa

Jak probíhají setkání v kurzu Alfa

Písmeno alfa je za átkem ecké abecedy a kurz Alfa je sv tovým k esanským hnutím, kde je možné pro v ící, hledající i nev ící orientovat se, prohlubovat si nebo poznávat k esanskou víru, život Ježíše Krista zde na zemi.

My jsme 19. zá í 2016 v úvodním setkání kurzu Alfa, po ádaném naší farností, za ali poznávat: Jde v život o n co víc? Pro nám stojí za to žít? Jaké jsou podmínky našeho života?

Na úvodním setkání se nás sešlo na sedmdesát. Byli jsme rozd leni do osmi skupin. Každá skupina sedí u jednoho stolu s vedoucím skupiny a jedním asistentem.

P edstavte si, že se u vás doma sejdete se známými. P ípravíte jim p kné prost edí a sednete si k prost enému stolu s pohostí ním. Tak za íná í náš kurz. P átelsky se pozdravíme, n co pojíme, co nám p ípraví ob tavé ženy z naší farnosti a restaurace “U Johana” ve Zlín . Otec Josef po hodince p átelského povídání u stolu p edloží p ítomným téma, o kterém bude hovo it:

V úvodním setkání: Jde v život o víc?

V 1. týdnu kurzu: Kdo je Ježíš?

V 2. týdnu: Pro Ježíš zem el?

V 3. týdnu: Jak získat víru?

Vyslechneme jeho p ednášku zakon enou zp vem doprovázenou malou hudební skupinou. Pak za íná diskuse u každého stolku vedená vedoucím kroužku na dané otázky: Nap íklad: Co si lidé myslí o Ježíši? Kdybyste m l možnost se s ním setkat, jak byste se cítil, co byste mu ekl?” Co si myslíte o uk ízování? Souhlasil byste s tím, že h ích je návykový?” atp.

N kdy doplní p ednášku vedoucí skupinky sv dectvím o svém setkání s Bohem a o jeho vedení v život . T mito setkáními náš kurz ještě neskon il, sejdeme se ještě nejmén 8krát.

D kujeme všem za modlitby, aby se kurz uskute nil. Pokra ujte i dále, prosíme,

abychom ho mohli s pomocí Boží dokon it, aby byl p ínosem nejen pro p ítomné, ale i pro celou farnost.

Marie Šmiková

N kte í mají ze setkávání o ividnou radost

Jsmo teprve na za átku, to se ještě uvidí a možná ani neuvidí, jak komu zapadne semínko víry do srdcí zú astných host a jak dál bude u koho r st, ale už te m žeme pozorovat o ividnou radost n kterých z každého setkání a podle jejich slov jejich t šení se na další. To, že naši milí hosté kurzu Alfa v nují každý týden 2 a p l hodiny svého asu i jejich pravidelná ú ast sv d í o tom, že se cht jí o Kristu a k esanství doz d t n co více. A nás toto pomalu ujší uje, že bylo dobré p iložit ruku k dílu.

Poznáváme, že i nás slabé, oby ejné a prosté lidi si m že náš dobrý B h použít jako své nástroje, když se necháme vést jeho Svatým Duchem. Je tu poznat síla Vašich modliteb, a proto d kujeme všem, kdo se na tomto Božím díle podílí tímto neviditelným zp sobem – modlitbou. Je to nemén d ležitá, jako ob tavá služba všech, kte í jsou na kurzu vid t. Prosíme, vytrvejte v modlitbách, a se toto dílo poda í, a jsme spole n všichni Pánovou radostí, by by to m lo pomoci t eba jen jednomu lov ku. Vždy máme p íležitost takto sloužit svým bližním a m žeme být rádi, že práv v naší farnosti kurz Alfa probíhá. Nám všem by m lo záležet na tom, aby se lidé k Bohu více p íblížili, aby naši v církvi domov a spásu a nau ili se s Ježíšem žít. M žeme tak p ísp t k r stu Božího království mezi námi rozli nou službou a to má p ece jen smysl. Pokud p ísp je me k tomu by jen modlitbou, aby Alfa p inesla do života lov ka sv tlo, sílu a nad ji, nebude jist naše snaha v Pánu marná.

Mila Zlatušková

Vážím si t ch, kdo Alf v nují velmi mnoho asu

Jsem ráda, že se m žu ú astnit tohoto kurzu. P ináší mi nové podn ty ve snaze o lepší osobní život s vírou, ale také mi otvírá nový pohled na okolní sv t.

P vodn m jen zajímalo, co se bude probírat a p edstavovala jsem si to jako náboženství pro dosp lé. Ale te poznávám, že se témata dotýkají mého života, odkrývají p í iny a následky mých dávných rozhodnutí, ale hlavn m povzbuzují k v tšímu úsilí o konání dobra.

T ší m p átelská atmosféra ve er , kde se setkávám s tolika báje nými lidmi. Jsem vd ná za ochotnou a zda ilou spolupráci po adatel a za v nované dobroty šikovných kucha ek. Jako nejd ležit jší ale vnímám velmi kvalitn a srozumiteln zpracovaná témata a jejich poutavý laskavý výklad, doprovázený osobním sv dec tvím. Baví m í dozvídat se názory a zkušenosti ostatních u stolu p í diskusích, kde nechybí ani legrace. Díky ty em zdatným hudebník m, kte í na každý ve er nacví í krásné písní ky, m žu Pána Boha chválit a d kovát mu i zp vem. Je mi tam dob e.

Jsem vd ná za Boží vedení a vážím si t ch, kdo Alf v nují velmi mnoho asu. Kéž Pán p ijme tuto jejich ob ke své slá v a posilní nás, kte í se jej snažíme následovat.

Eva Botková

O kurzu Alfa s p íslušníky policie

Kurz Alfa, kde jíst p sobí Duch svatý, má dopad í na místa mimo dosah kostela. Když jsem odcházela z jednoho setkání, potkala jsem dva p íslušníky policie, a protože jsem byla napln na dobrou atmosférou, oslovila jsem je t je pov d la jim o Alf , o Bohu a jeho zázracích. Naslouchali a do hovoru se zapojili. Jaké bylo moje p ekvapení, když mladší z nich rozhovor zakon il v tou: „Ano, celý sv t je jeden zázrak.“

O týden pozd ji jsme odcházely dom z Alfy s M. Zlatuškovou, B h nám poslal do cesty jednoho zoufalého a neš astného muže, na kterém bylo vid t, že se chce s námi dát do hovoru, protože se pot ebo-

val asi n komu sv ít v jeho obtížné situaci, pomýšlel na sebevraždu. A tu jsme m - ly možnost op t sv d ít o jediné možné záchran – o Ježíši a jeho špatný úmysl jsme se mu pokusily rozmluvit. P iznával svou vinu a íkal nám, že umí jen jednu modlitbu Ot enáš a na Boha se již p ed chvílí obrátil.

Jak naloží se svým životem a zda se n kdy objeví v kostele, jak sliboval, to už záleží na n m. V íme však, že si na Pána Boha a na náš rozhovor n kdy možná vzpomene a bude p emýšlet o tom, že život má smysl.

Anna Slováková

Budeme-li se ídit Biblií, jen st ží ud láme krok špatným sm rem

Kurz Alfa na m í po pouhých n kolika sezeních ud lal pom rn hluboký dojem; a to hned z n kolika úhl pohledu. K ví e jako takové jsem po v tšinu svého života veden nebyl, nicmén jsem o ní m l vždy ur ité pov domí, které zp tn hodnotím jako ne tak úpln mlhavé.

Znal jsem spoustu p evážn starozákonních p íb h , i když v útlem v ku je lov k snadno pojme s ur itou pohádkovou aurou, která se k leckdy syrovým a do ur ité míry i strastiplným p íb h m možná úpln nehodí.

Po mnoha letech jsem se ale rozhodl p e íst Biblií a tato kniha knih ve mn zanechala pom rn hlubokou stopu. A to rozhodn nemluvím jen o religionistickém dopadu, ale p edevším pak o názoru, že i pro nev ící mohou tyto texty p edstavovat cennou lekci a soubor pravidel, podle kterých když se budeme v život ídit, jen st ží ud láme krok špatným sm rem.

Daniel Šohaj

Co mi říká Bible

Netrapte se žádnou starostí – Pán o nás ví a slyší nás

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží převyšující každé pomýšlení bude stěžít vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Fil 4, 6,7)

Naše malé svatečtvrti spojené s tímto biblickým veršem se zařadí do jedné skupiny. Po veškeré mši sv. a adoraci jsme ještě nedaleko kostela zavolali našemu synovi Peovi, který právě byl s bratrancem na motorce v úžlabách. Místo obvyklého „všechno ok“ ale přišla studená sprcha. Pea ztratil batoh, který měl připevněný na motorce se všemi doklady, cennostmi i v tašce hotovostí, a nevěděl, kam se podívat...

A blížil se večer a začínalo se stmívat. Byl smutný a na nás padla tíseň a starost. Najednou se pokoušel potěšit svého (N koho) chytit. Večer jsme se doma všichni sešli k modlitbě a bombardovali nebe. Vzpomínali jsme i verš „Tlu te a bu-

de vám otevřeno...“ Zajímavé bylo, že po všech těchto modlitbách přišel pokoj a úleva, cítili jsme, že Pán slyší a ví.

Druhý den kluci prohledávali inkriminovaný úsek v úmorném horku bez úspěchu. V 15 hodin hledání batohu vzdali a volali nám, že tedy pokračuj dál ve svém cestování po úžlabách. Jenže co se nestalo! Doma nám zavzvonil telefon. Policie Roudnice nad Labem nám oznamovala, že batoh našeho syna je u nich a je v něm úplně všechno (včetně drobností). Skromnost a pokora paní, která ho našla, byla neuvěřitelná. O nabízené odměněchtala ani slyšet – prý je to samozřejmě (v dnešní době !)

Co k tomu dodat? Náhoda? Zázrak? Věříme, kdo za tím stojí a k němu letelo jedno velké díky. A potom si někdo z nás všiml malé samolepky z Nezbedy, kterou máme na kuchyňské lince – „Netrapte se žádnou starostí...“ ■

Manželé Janíkoví

Nechat se nebeským Otcem překvapovat

Ráda dostávám dopisy, zvláště ty klasické psané rukou. Ale v poslední době píjmu zavazadla i SMS zprávou i e-mailem, hlavně když je od srdce. V tašce se snažím na ten dopis i zprávu reagovat. I Písmo svaté beru jako takový vzácný dopis přímo od Pána Boha. Někdy mu ale k mé škodě „neodepíšu“ nebo „odepíšu pozdě“, někdy se mi podaří na Dárce dopisu reagovat hned a to se pak dělá krásně v cíti. Je to velké dobrodružství nechat se překvapovat...

Jednou ráno jsem si taky v mobilu přetla biblickou SMSku a v ní stál jen krátký veršik: „Vždy Duch svatý vás v té hodině naučí, co je třeba říci.“ (Lk 12,12). Víkalo jsem si, v jaké situaci mám asi Duch svatý právě dnes bude u it, co mám říct?

Ten den jsem musela do Zlína a napsala jsem, že bych se mohla stavět za známou starší paní ležící na LDN. Dokonce

tam pustili, i když nebyla doba návštěvy, ona z toho měla opravdovou radost. Překvapil mě ale její zhoršený zdravotní stav. Věděla jsem, že paní nechodí do kostela, ale ke konci návštěvy jsem se jí najednou zeptala: „Nechtela byste, aby Vás navštívil i pan farář?“ Ona na mě vykulila své velké oči: „A ty myslíš, že by přišel? Vždy jsem nebyla od svatby u zvonu!“ Já na to: „On by přišel určitě moc rád!“ Její reakce byla neekaná: „No já bych byla šťastná jak blecha!“

Tak jsem to na druhý den domluvila hned s naším otcem ve farnosti a s personálem nemocničního oddělení a moje známá přijala svátosti. Za pár dní klidně usnula v Boží náručí i navždy. Tehdy mi teprve došlo, že u jejího lůžka to byl právě Duch svatý, který mě naučil, co mám říct (viz SMS). Já bych takový nápad určitě neměla. ■

Marie echová

Kdo nevidí bližního, nevidí ani Boha

Prorok Amos varuje před zahálkou v blahobytu (Am 6,1 a 4–7). Horní vrstvy na Siónu v Jeruzalémě je prorokováno, že tento způsob života povede k zajištění a vyhnanství. Takový osud je vlastně předobraz toho, co jsme pak slyšeli o bohách i v evangeliu (Lk 16, 19–31). Tento muž byl tak zahlcený svým přepychem a pohodlím, že nebyl schopen ani vnímat chudáka Lazara před svým domem. Jeho vyhnanství pak ovšem je v

zavržení. Je tu vidět, jak majetek a blahobyt může člověka zcela zaslepit, že vůbec nevnímá bídu nikoho, koho má denně před očima. Velké bohatství může člověka tak ovládnout, že se stane zcela netečným vůči chudobě druhého.

Pán Ježíš k tomu na rovinu uvádí, že tohle je cesta do pekla. Nikdo totiž v peklě moc neví, co si s tím pojmem peklo vlastně počít. Boha lidí má dojem, že existenci pekla není třeba brát vážně. Člověk napadá úvahy, že s tím, kteří nebudou spaseni a nedostanou se do věčného Božího království, by to Pán Bůh přece mohl počesit jinak, než nechá, aby naposledy jakýmsi mocnějším zla a pekelným mukám.

Je ale dobré brát v úvahu, že peklo není stav, který sám Stvořitel připravil těm, kteří budou zavrženi, ale že je to stav, který si člověk sám zvolí a určí. Uvažme, protože ten boháček nakonec nemohl být také spasen. Díky velkému Božímú milosrdenství přece nemáme v úmyslu, že každý, kdo vědomě neodmítne Boha a nepohrdne darem spásy, má vždycky šanci nazývanou očištění a odtud se pak dostane k Bohu.

V případě toho boháčka ale zřejmě jde o to, že aby člověk mohl jinak vnímat Boha, musí vnímat také druhého člověka. Kdo nevidí svého bližního, nevidí ani Boha. Nejde tedy o to, že by takový člověk nemohl být spasen, ale o to, že ten člověk je tak zaměřen sám sebou, že nabízenou spásu nevnímá a nestojí o ni.

Pokud tedy člověk třeba i těsně před

smrtí přece jen zatouží po záchraně pro vlastní, Boží milosrdenství nedovolí jeho zavržení. Největší tragédie člověka tedy spočívá v tom, když spásou pohrdá.

Současnost z toho vyplývá, jak velkým nebezpečím může být, když má člověk všechno hojně. Lidé žijící ve společnosti, kde je všeho dost, si pak snadno přestávají domovat, v jak tíživé situaci se nacházejí lidé v jiných částech světa, kde stále mnozí trpí hladem, nezaměstnaností, nemocemi a podobně. A i když o tom slyší ve sdělovacích prostředcích, často už je nic nepohne k tomu, aby si připustili, že se jim to také může týkat.

Spousta věcí, které naplňují život současné civilizace, totiž otupuje citlivost na bídu druhých. I když v těmto věcech je člověk obklopen, tím více podléhá dojmu, že mu ještě velká záda v cíli chybí ke štěstí. Pokud je ovšem pro někoho daleko těžší mít kolem sebe přístroje a automaty na všechno možné a maximum pohodlí než starost o to, čím lze prospět strádajícím, je na tom podobně, jako ten boháček v dnešním podobenství.

Pán Bůh nám přirozeně nezakazuje vlastnit a užívat nejrychlejší v cíli, které usnadňují nebo zjednodušují život. K tomu nám naopak svěřil schopnosti, které máme. Současnost však máme za užívání v cíli a svých schopností před Bohem zodpovědnost, zda je užíváme ve prospěch dobra a lásky k bližním, nebo jen pro sebe.

Proto je třeba vyprošovat si u Boha odvahu a odhodlání vzepít se tlaku dnešní doby, který nás chce ovládnout a uinit z nás tvory spoutané starostmi jen o sebe a o spoustu věcí, které chce člověk užívat jen pro sebe. Tuto odvahu nám má že dodat jedině náš Spasitel Ježíš, protože život s ním je oproti jakémukoliv luxusu neporovnatelně v těmto bohatstvím, o které stojí usilovat. ■

O. Josef Zelinka

Přehled farních zpráv

Z jednání pastora ní rady ze dne 5. 9. a 4. 10. 2016

- PR rozhodla, že finan ní ástka vybraná na plánovanou primici a dar pro Št pána Horkého bude rozd lena na poloviny, z nichž jedna bude v nována kn žském seminá i v Olomouci a druhá premonstrátskému ádu. Z ástky již bylo použito 5000,- K na výdaje související s poh bem a rozd leno bude 28 000,- K .
- Byla navržena obnova nápisu na základním kameni farního kostela a úprava kn žského hrobu na kvítkovickém h bitov .
- Prob hlo vyhodnocení ankety, které jednodenní akce mají prioritu:
 1. Noc kostel .
 2. Slavnost T la a Krve Pán . Návrh na uspo ádání pr vodu v p íším roce.
 3. Duchovní obnovy.
 4. Více zviditelnit oslavy sv. Vojt cha.
 5. Aktivní prožívání významných období církevního roku.
 6. Misijní ned le a jarmark.
 7. Obnovení k ížové cesty na Velký pátek.
- Probíral se stav chodníku pod op rnou zídkou h íšt za kostelem. Jsou zde popraskané dlaždice a hrozí další poškození chodník . Bude zkontrolován stav a budou zjišt ny možnosti opravy.
- V úterý 8. 11. prob hne setkání PR Zlínského d kanátu na Jižních Svazích. Za átek je v 18:00.
- V úterý 29. 11. prob hne setkání PR s vedením Charity Otrokovice.
- PR se pokusí sehnat osobu na vedení váno ní besídky v Otrokovicích.
- Nát r oken v kostele sv. Vojt cha bude vybrán s odborníkem, který navrhne možné ešení.
- PR se shodla, že další oprava kaple sv. Anny prob hne v jarních m sících 2017.
- PR zvažovala možnost ošet ení dve í bo ního vstupu do kostela proti hlasitému zavírání.
- Byl vznesen požadavek na zachování ticha po skon ení bohoslužeb.

Pod kování premonstrát za finan ní dar

Po pedání finan ního daru ádu premonstrát (viz zápis z jednání pastora ní rady), jsme dostali následující pod kování:

Vážený pane fará i, milí lenové pastora ní rady, vážení otrokovi tí farníci, rád bych Vám pod koval za Váš dar na náš klášterní dorost. Radím v odchod nás velmi zasáhl, mnohé u nás zm nil. Situace nových povolání ke kn žství a eholnímu životu není v sou asné dob p íliš nad jná, o to více pak bolí každá takováto ztráta. Naši

klerici se te p ipravují na kn žství v jiné atmosfé e, než jaká panovala ješt p ed pár lety. P írava je daleko více individuální, nároky na zodp dnost v tší.

Mohu Vám slíbit, že se snažíme a budeme snažit budoucí kn ze vychovávat tak, aby vyr stali ve zdravé a pesv d ivé kes any a byli schopni požehnan pracovat na Pánov vinici.

Všem Vám ze srdce žehnám! ■

*Michael Josef Pojezdny, O.Praem.,
opat strahovský*

K ty, s atky a poh by za poslední období

K tiny: Emma Kabicová, Lukáš Koník, Tereza Klíšová, Jan Martin Repka, Markéta Stoklásková

Svatby: Michal Grebeník a Hana Kraj ová, Roman ány a Magdaléna Horáková

Poslední rozlou ení: Bohumil Blahuš, František Kochá , Old ích Skácel, Vladimír Lukeš, Jarmila Ho áková

Slavnost Všech svatých a Památka zesnulých

V úterý 1. listopadu je Slavnost Všech svatých a mše svatá bude ve farním kostele v 18 hod. V charitní kapli bude mše svatá v 10 hod. za obyvatele domova zesulé v uplynulém roce.

Ve **stedu 2. listopadu** je Vzpomínka na všechny v rné zem elé a kn z v tento den slouží mše svaté na církvi stanovené úmysly. Mše na úmysl Svatého otce je v Kvítkovicích v 17 hod. a mše ob tovaná za všechny v rné zem elé je v kostele sv. Vojt cha v 18 hod.

V **ned li 6. listopadu** odpoledne se koná duši ková pobožnost na h bitov v 15:30 hod. po p íjezdu autobusu.

V **duši kovém týdnu od 1. do 8. listopadu** je možno získat pro duše v o istci plnomocné odpustky. T i obvyklé podmínky jsou p íjmout v ten den sv. p íjímání, být po zпов di v milosti posv cující a pomodlit se na úmysl Svatého otce. K tomu 1. a 2. listopadu pat í návšt va kostela s modlitbou Pán a Vyznání víry, nebo 1.–8. listopadu návšt va h bitova s modlitbou za zem elé. ■

Duši kový as „evangeliza n “

Otec arcibiskup Jan nás ve svém list vyzval, abychom se odhodlali v duši - kovém ase na h bitovech oslovit bližní a nabídli jim text modlitby za zesulé nebo spole nou modlitbu. Na kn žském setkání, které jsme m li nedávno v Olomouci, tuto myšlenku ještě více rozvedl.

Nap íklad na h bitov potkáme známé, kte í do kostela nechodí, ale t eba o nich víme, že nejsou duchovním v cem zcela

uzav eni. T m pak m žeme v novat obrázek s modlitbou za zesulé, který je pro takový p ípad možné vzít si v kostele. Je ada lidí, kte í do kostela pravideln nechodí, ale v soukromí se modlí. Všimnout si takových lidí m že být kr kem k tomu, aby nacházeli cestu í do spole enství církve. ■

O. Josef Zelinka

Zastavme se o Duši kách na kn žském hrob

Na zá ijové pastora ní rad bylo navrženo, aby se nechalo dod lat zakrytí kn žského hrobu na h bitov v Kvítkovicích.

Jednalo se pouze o jednu desku p ed pomníkem a náš požadavek byl proveden velmi rychle, podle našich p edstav a do 14 dní od domluvy s panem kameníkem. Cena úpravy v etn práce byla 6 500 K a zaplatila se z pen z farního ú adu. O hrob se stará mnoho let paní Hradilová a pat í jí za to velký dík.

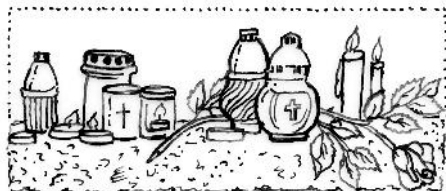
Slyšela jsem, že dost lidí se divilo, že n jaký kn žský hrob máme. Ano, máme. Je na h bitov , t sn u k íže vlevo, a když se lov k snaží projít úzkou uli kou kolem k íže, snadno ho p ehlídne.

Jsou v n m poh beni dva kn ží, kte í v naší farnosti zem eli. Je to P. Ond ej Budík (+1889), který byl prvním fará em v nov z ízené otrokovické farnosti, a P. František

Palla (1839–1938). Ten už na p elomu 19. a 20. století upozor oval, že kostel sv. Michaela je lidem t sný a organizoval finan ní sbírky na nový kostel. Z fond , které shromáždil, byla rovn ž rozší ena a opravena kaple v Kvítkovicích. Stalo se tak v letech 1940–1941.

Kn ží, kte í nás doprovázejí na cest k Bohu, po sob nezanechávají d ti. Je na nás, abychom o jejich hroby pe ovali a zastavovali se u nich s modlitbou. Nadcházející Duši ky nám k tomu dávají mimo ádnou p íležitost. ■

Jarmila Lacigová

Zprávy z farnosti

Nové boty pro naše děti – pispít mžeš i ty!

Je krásné být božím dítětem a v Bohu svého otce mít, zpívala nedávno naše scholarka pi jednom k tu u nás v kostele. Svátostí k tu jsme všichni uvedeni do krásného života. Je to slavnost, u které se zpravidla sejde celá rodina. Rodiče a kmotři před Bohem a před lidmi slibují, že své dítě povedou ve víře a budou mu příkladem.

Jak ale tento příběh pokračuje dál? Vždycky mám radost z toho, když vidím, jak se naše děti připravují na 1. sv. přijímání. Radost mi ale brzo kazí zjištění, že hned v dalším roce děti v hodině náboženství ubývá. Tak třeba letos bylo u 1. svátého přijímání v naší farnosti 16 dětí, po prázdninách jich ale pokračuje jenom 10.

Im to má být? Proč už rodiče nestojí o to, aby jejich děti pokračovaly? Jako by tato svátost byla jen nějakou povinností, kterou je třeba mít splněnou, u něhož je to třeba jen zbožné přání babičky, tak jí to

rodina pro klid duše splní a dál už to nijak neeší.

Jednou nám jeden moudrý kněz v našem společenství mladých říkal krásně pirovnání. S naší vírou je to jako s botami. Když rosteme, jsou nám těm malým, někdy i ochozeným, ošoupaným, lehce se v nich může klopýtnout. Proto je potřeba vyměnit je za lepší, pohodlnější. I naše víra se nějak vyvíjí a v našem životě si jen těžko vystačíme s tím, co jsme se naučili v první hodině náboženství.

Tak bych vás chtěl, milí rodiče, vyzvat a poprosit, nebojte se vést své děti a podporovat je ve víře dál, nenechte je „chodit v botách, které tlačí.“ Vám ostatním bych chtěl navrhnout toto. Pojďte se s našimi rodiči na ty nové boty pispít. Ptáte se jak? Zkusme to modlitbou, myslíme na všechny rodiče, prosíme za ně, povzbuzujeme je. Jednou se to určitě vyplatí. ■

Jan Žalík

Florbalový turnaj v Šumperku

Ve středu 28. září, na svatého Václava, jsme se sešli s klukama na vlakovém nádraží už v 6 hodin. Jelo nás docela hodně: Lexa, Maršas J., Dan, Tom J., Sympl (Peť B.), Vojta, Paťa, Kuba, Honza, Kamil, Tom Z. a já. Když jsme se dozvěděli, že pojedeme hodinu a půl, zhrozili jsme se, ale jak jsme se bavili a dívali z okna, tak to rychle uteklo.

V Šumperku jsme se potkali s dalšími týmy a společně došli na faru. Tam jsme posvátčili, přijel Denda a převlékli jsme se do ministrantského. Když jsme se všichni sešli do proudu, byl hodně dlouhý. Po mši jsme se přesunuli do školy, kde byla tlocvi na rozdíl od dvou menších hřišť. Náš tým v mladší kategorii tvořili Tom Z., Patrik, já, Kamil, Honza a pozor, brankářem byl Lexa a Kuba byl tentokrát v úto-

ku. Přidával se k nám i Maršas, je to borec, hodně nám pomáhal a ještě hrál za starší kluky, protože jich bylo málo: jenom Tom J. jako brankář, Denda, Vojta a Sympl. První zápas nedopadl dobře, ale pak jsme se hodně snažili, postoupili jsme ze skupiny a nakonec se prokousali na krásné třetí místo. Dostali jsme pohár a medaili. Starším klukům se dařilo podobně jako nám. I když byli jen tými, získali taky třetí místo. Protože jsme společně chali na vlak a u starších se ještě hrálo finále, pobrali jsme odměny a utíkali na nádraží.

Ve vlaku jsme výhru moc neslavili, protože jsme byli po šťastném unavení. Ale když jsme dojezдили do Otrokovic, měli jsme ještě sílu zavát si na rozloučenou „Ciky ciky cak, hoj, hoj, hoj!“ a šťastně došli domů. ■

Mar a Píkola

Ministrantské novinky v novém školním roce

Ministrantské služby se nám už rozeběhly naplno, snažíme se, aby i ve všední dny měl kdo sloužit uoltá e. Kluci zase sbírají za svou službu body. Letos jsme poprvé zavedli i kategorii těch nejmenších. Už teď můžu prozradit, že ti nejlepší z obou kategorií pojedou na závěrečnou odměnu. Taky se snažíme na sobě dál pracovat, za sebou máme jednu ministrantskou schůzku s otcem Josefem, ta další je v plánu v sobotu 26. listopadu.

Rád bych se s vámi ještě podíval o jednu věc, která nám leží na srdci. Rádi by-

chom, aby nás více chodilo na vřesvatky. Podporujte v tom prosím vaše děti. Nejlepší to uděláte tak, že s nimi pojedete i vy, zkuste to. K tomu, abyste v děti, kdy který svátek je, jsme pro vás připravili na našich oddílových stránkách www.tom1419.org menší pohled (v pravém sloupci pod nadpisem Zaslíbené svátky). Taky máme v plánu před každým svátkem poslat vám informaci mail. Díky všem, kdo své děti v této krásné službě podporujete, i všem, kdo na nás jakkoliv myslíte. ■

Jan Žalík

Naše první ministrantská schůzka

Vsobotu 1. října jsme měli naši první ministrantskou schůzku s nácvikem služby uoltá e v novém školním roce.

Pan farář a vedoucí ministrant Honza Žalík měl určit radost, když uviděl naše početnou účast. Pšlo hodně nejmladších kluků, proto jsme se museli rozdělit do skupinek. Ještě předtím išli i starší kluci, aby každé skupince nastal vedoucího nácviku.

Pan farář měl na starosti nejmenší kluky. Tam vysvětloval, jak správně držet ruce, kdy stát a sedět. Další skupinku měl

na starosti Pavel, nacvičoval správné zvonění, nošení konvexek, kalichu. Já s Kamilem jsem se učitelně na obě strany těl míšal a otáčením jeho stránek podle barev záložek, s tím nám pomáhal Honza Žalík. Poslední skupinku kluků vedli Tomáš s Petrou a tam se učilo správné držení patény.

Ministrantskou schůzku jsme zakončili společnou modlitbou, rozloučili jsme se s panem farářem a šli jsme si s klukama zahrát ještě nějaké společné hry. ■

Patrik Matula

Děkujeme za Štěpána v život

Vesměle si, záměrně, na sv. Václava, jsme měli naši farnost prožívat primici našeho kamaráda, bratra premonstráta Štěpána Radima Horkého. Pán to však chtěl jinak a povolal si je ke sobě. Abychom si tuto událost připomněli, vydali jsme se před místo jeho nehody poblíž Svaté vody, kde připravili bratři premonstráti ze Sv. Kopečku do kovnou mši svatou.

Nabídl jsem, že nachystáme kadidlo a budeme před mší okouvat. Vzpomínám si, jak Štěpán vždycky říkal, že před žádnými slavnostmi by kadidlo nemělo chybět, tak doufám, že jsme mu tím aspoň trochu udělali radost. Celá mše měla krásnou atmosféru. Začala předtím, když u nás v kostele měla zařadit primice. Bohoslužbu provázela sbor mladých ze Svatého Kopečku krásnými zpěvy, které měly pravděpodobně zaznít před primici. Otec Bernard,

farář ze Sv. Kopečku a hlavní celebrant, měl na sobě primici ornát, který si Štěpán objednal a který na jeho adresu před pár dny dorazil.

Na konci mše svaté byl pozhánán a zasazen do země malý pamětník. Zazněla slova díky za Štěpána v život, nechybělo podkování rodin za dar života, farnosti za oporu ve věcech a podporu v dobách jeho studií. Slova díky měla i k tomu, kdo se mu v době nehody předtím na místě a později v nemocnici snažili pomoci. Každý z nás si jistě v ten moment v duchu promítal své vlastní vzpomínky na všechno krásné, co se Štěpánem mohl prožít. Po mši svaté pro nás naši hostitelé ještě připravili malé pohoštění.

Byl to moc hezký prožitý sváteční den, na který budu ještě dlouho vzpomínat. ■

Jan Žalík

Záv r sezony turistických závod se nám povedl

V pátek 16. 9. jsem odešla ze školy d ív. P epln ým autobusem jsem s mou velkou krosnou dojela do Otrokovic, odkud jsme m li vyrazet na mezinárodní mistrovství v turistických závodech, které se konalo ve slovenské Nesluši. Za chvíli se objevil Tom Jane ek (Strom). Potom p išel Mar as Jane ek a Mar a Honzíkova.

Samoz ejm , hned na za átku se objevila komplikace. Mar as zapomn l doma Tomovo tri ko 15up a jaké by to byly závody, kdyby tohle triko nem l s sebou. Ani to, že za 10 minut nám jede vlak, ho neodradilo a pro bratrovo triko utíkal dom . Zp t se vrátil v rekordním áse. Vlak ale m l zpožd ní. Kone n jsme vyrazili, v Tluma ov k nám p isedl Sympa ák (Pe a Blahuš). Tím byla naše výprava kompletní.

Cesta prob hla v klidu, až na konci jsme zažili mírný šok. Pohodln si sedíme ve vlaku, vyzuté boty, rozložené sedáky a Mar a se ptá, kde jsme. Podíváme se z okna, a co nevidíme – Kysucké Nové M sto, kde máme vystupovat. Tak rychlý a zmatený výstup jsem nezažila, ale co bylo nejd ležit jší – sice s rozvázanými botami, ale stojíme na nádraží. Kluci se rozhodli jít do Nesluši p šky, my s Mar ou ekáme na autobus.

Ve er už nás ne ekalo nic zvláštního. Za zmínku možná stojí jen to, že jsme nev d li o ve erní porad vedoucích, a tudíž nevíme nic o zít ejším závod ani trati. Ale potom, co nám ekla jedna paní, že nic d ležitého nesd lili, m žeme jít klidn spát.

V sobotu ráno jsem se probudila jako první a vid la jsem, jak ostatní d cka z naší t locvi ny už mají reprezenta ní tri ko. Op t jsme o tom nev d li a op t jsme se museli zeptat již zmín né paní. Probudila jsem kluky a šli jsme pro dresy. Na snídani byly párky – vhodné jídlo p ed b hem. Po snídani p ijela druhá ást naší výpravy, Honza ambala s ta kou a Žán.

Chvíli ješt cvi íme a opakujeme vše možné a pak se vydáváme na start. Mar as vyběhá jako první, poté Honza. Dote probíhalo vše v pohod . ALE – za alo pr-

šet. Mar as s Honzou dob hli relativn suší. Dále jsme postupn vyběhali v po adí Sympl, Strom, já a Mar a. Děš stále zesi- loval. Sotva jsem vyb hla, byla jsem totáln mokrá. Musím íct, že nebyt Žánovy rady, a si dám karti ku, kde zaznamenáváme své odpov di, do sá ku, tak by z ní nic nez stalo. Když jsem sjela po bahn poprvé, íkala jsem si, že to nevadí. Potom se však karti ka stávala ím dál špinav jší a mok ejší.

Po ád jsem padala, v jednom úseku se nedalo ani b žet. Na azimutech mi v kleš- ti kách, kterými se karti ka ozna uje, z - stal i kousek promo eného papíru. íkala jsem si, že je to v háji a nejspíš budu diskvalifikovaná. Promo ená a celá hn dá jsem dob hla do cíle.

Když jsem došla za ostatními, první se ptali, jestli mi uznali karti ku. Strom a Sympl totiž dob hli jen s kuli kou bláta a celá jejich kategorie byla diskvalifikována. Po kali jsme na Mar u, po dlouhé a teplé sprše jsme se vydali na výborný ob d a ekali jsme na výsledky.

Šla jsem vyzvednout balí ky jídla na cestu, když za mnou dob hla Mar a: „Jsi t etí!“ Byla jsem nadšená! Navíc Mar as byl taky t etí, takže dv medaile. Mar a skon ila sedmá, Honza desátý a Strom se Symplem teda diskvalifikovaní. Po kali jsme na vyhodnocení a rozlou ili jsme se. Na cestu dom pro nás dojel autem Denda, takže jsme nemuseli vlakem.

A co íct záv rem? Velké pod kování pat í Pe ovi ambalovi, že nás všude vozil autem i p esto, že z nás byly kuli ky bláta, a taky Dendovi za cestu zp t. Závody byly asi nejt žší, co jsem zažila, a byly úpln jiné. Všichni máme co povídat. B žet v takových podmínkách je naprosto jiné. N kte í z nás to i odnesli – 2x st evní potíže a 2x nachlazení, ale i tak jsme rádi za takový zážitek. Díky všem, co na nás mysleli.

Pro m to byla parádní te ka na záv r letošní sezóny. ■

Ka ka Kunorzová

Kvítkovický kostel je od září v suchu

V poslední době jsme v ohláškách několikrát slyšeli, že pravidelná maintenance sbírka je určená na opravy kostela sv. Anny v Kvítkovicích. O tom, co se v něm opravuje, nám podává zprávu Bedřich Hradil.

Co se u vás v kostele opravuje?

Zjistilo se, že boční stěna kostela vlhne, i návštěvníci kostela mohli vidět, jak uvnitř praskala a opadávala omítka. Jen jsme nevěděli, kde se ta vlhkost bere.

Jak jste došli na příčinu?

Tušíme, že kolem kostela vede kanál, ale nevěděli jsme kudy. Tak se venku za oltářem provedla sonda.

Zjistilo se něco pomocí sondy?

Že kolem kostela prakticky žádné odvodnění není a že veškerá voda z okapátek jde pod kostel. I kanál, do kterého byla voda svedena, byl ucpaný. Původně byl kostel postaven na základech nad okolním terénem. Ale cesta, která kolem něho vede, se v průběhu let postupně zvedla o 40 cm, kostel zůstal níže, tak se pod něho stahovala voda.

Jak jste vlhnutí řešili?

V srpnu za účasti u kostela pracovat firma z Kudlova, kterou farnost oslovila podle doporučení z Magistrátu. Její pracovníci za pomoci malého bagru obkopali boční stěnu kostela, asi do hloubky 180 cm. Na dno položili drenáž, kolem zdi umístili v traci folii a vše zasypali štěrkem. Aby se folie neprotřhla, je kryta ještě ochrannou dekou. Také kanál na dešťovou vodu je úplně nový.

Takže nyní bude kostel v suchu?

Není to úplně jisté, protože i okolní kanály, na které je kostel napojený, nejsou v dobrém stavu.

Opravy tím už skončíly?

Letos ano, v září nám velice přál suché a teplé počasí. Ale bylo by dobré ještě něco udělat s kanály v okolí, o tom se ale musí

jednat s jejich majitelem a s městem. Dále bude potřeba osekát venkovní a vnitřní omítku na boční zdi kostela a natáhnout je znovu. To se asi bude dělat na jaře.

Sekání a omítání v kostele určitě přinese spoustu omezení a nepříjemností.

Ano, nejhorší bude prach. Všechno se bude muset přikrýt, odsunout od zdi lavice i varhany, osekát, možná po tuto dobu zde nebudou bohoslužby. Pak to přisuneme ke zdi a až se vyschne, natáhnou se omítky nové.

Kolik všechny práce stáły?

Zatím 170 tisíc, ale v tom ještě nejsou práce z příštího roku. ■

Ptal se Pavel Ludvík

Šátky pro poradnu

Poradna pro ženy a dívky na Divadelní ulici ve Zlíně pořádá 3. ročník charitativní akce „Šátky pro poradnu“. Sběr šátků, šálů a také bižuterie probíhá od 12. září do 10. listopadu 2016. Akce bude zakončena prodejem 11. listopadu v páse od 9 do 16 hodin. Výtěžek tradičně podporuje na podporu činnosti poradny. Více informací najdete na www.poradnazlin.webnode.cz.

Charita sv. Anežky informuje

Pun a polévka – slavíme 25 let

V pondělí 26. září 2016 jsme započali oslavy výročí 25 let Charity sv. Anežky v Otrokovicích a okolí. Na informačním stánku před Billou v centru Otrokovic jsme nabízeli zdarma všem kolemjdoucím nealkoholický pun a teplou polévku. Akce se

opravdu podařila! Rozdali jsme téměř 40 litrů teplé polévky a 30 litrů nealkoholického punu.

„Zpočátku si nás lidé pletli s politickou stranou, ale netrvalo dlouho a lidé poznali naše logo. Jako poděkování za naši přítomnost v Otrokovicích a okolí jsme lidem podávali teplý nápoj, vlídným slovem a magnetkou na ledničku. Jsme rádi, že nás podporujete a myslíte na nás. Vždy naše služby slouží zejména vám a vašim blízkým,“ sdělil Jiří Vlček, zástupce ředitele Charity.

Informační stánek byl v provozu od 8 do 16 hodin. Navštívilo jej odhadem 400 lidí včetně starosty Otrokovic, pana Mgr. Jaroslava Budka. K vidění byly také fotografie z předchozí činnosti Charity. Oslavy pokračovaly Dnem otevřených dveří, který se uskutečnil den poté. ■

Turnaj „Pěsná šipka“

Ve středu 7. září 2016 jsme se zúčastnili již 14. ročníku turnaje v šipkách, který se koná každoročně na naší „domácí půdě“, tedy na Charitním domově Otrokovic.

Letos přijelo soutěžit jedenáct družstev z okolních domovů, což je zatím rekordní účast. Pro účastníky bylo připraveno občerstvení, ale také bohaté ceny, o které se vedl napínavý souboj. Do boje o stupně vítězů se zapojili také pracovníci CHD a doprovodily soutěž žičích.

Velká gratulace patří vítězným družstvům z Holešova, Senioru B, a Luhaovic. Naše družstvo letos zaujímalo poslední příčku, ale my jsme se řídili heslem „nemusíme vyhrát, stačí, když se zúčastníme.“ Děkujeme všem za účast na našem turnaji a budeme se těšit na další ročník. ■

Slavnostní mše svatá na svátek sv. Anežky

Vyvrcholení oslav 25 let Charity proběhne slavnostní mší svatou u příležitosti svátku sv. Anežky dne 14. listopadu 2016 v 17 hodin v kostele sv. Vojtěcha. Jste srdečně zváni! ■

Osmism rka pro d ti

Dneska jsme v evangeliu slyšeli p íb h o Zacheovi, celníkovi, který vybíral peníze za vstup do m sta Jericha. Mezi lidmi nebyl moc oblíbený. ásto se mu posmíváli, hlav n kv li jeho výšce. A také jeho práce p íšla lidem zvláštní. Pán Ježíš jej p í své návšt v Jericha však velmi vyznamenal. Rozhodl se, že v jeho dom p espí. A to i p es to všechno, co se o Zacheovi povídalo. Není to hezké?

Možná i ty máš ve svém okolí n koho, komu se spousta d tí za n co posmívá. Nemyslíš, že by bylo hezké, kdyby jej, stejn jako Pán Ježíš Zachea, n kdo vyznamenal? Sta í i mali kostí. T eba tím, že si s ním n kdo popovídá, bude si s ním hrát. Zamysli se, jestli je n kdo takový v tvém okolí. A zkus pro n j ud lat... (dokon ení v tajence)

S	U	V	É	S	T	N	P	A	S	Ě	T	
K	C	T	P	Y	G	E	N	A	T	A	S	
Á	O	R	D	A	O	I	Ž	N	Ř	H	E	
L	C	H	S	A	Í	N	D	A	R	E	I	R
A	E	S	T	E	R	R	E	T	D	N	T	
B	Z	L	L	I	O	O	Á	Á	A	Á	O	
U	Ý	E	E	Z	K	N	V	V	K	R	P	
O	Z	V	E	V	R	A	T	A	A	O	E	
R	É	N	A	O	T	I	L	H	J	K	N	
T	Í	Ý	O	T	S	P	O	J	E	N	Í	

- BÝVAT, DATLE,
- DÁVAT, DRŽET,
- EGYPT, ESTER,
- JAVOR, KAVÁRNA,
- KORÁN, KOSTI,
- LEVNÝ, NAROZENÍ,
- ORNÁT, PA IT,
- PIANO, PLAKÁT,
- RADNÍ, SATAN,
- SKÁLA, SPOJENÍ,
- SPRCHA, ST EDA,
- TOPENÍ, TREST,
- TROUBA, UVĚST,
- VRATA, ZELENINA

Sm jeme se

- Víš, pro jsou v zim dny kratší? Ptá se otec malého synka. Ten chvíli p emýšlí a pak vyhrkne: Aby byly brzy Vánoce?
- Katecheta chce d tem ukázat na p íkladu, co je to milosrdenství. Když hospodá chce bít osla a já mu v tom zabráním, jakou ctnost jsem projevil? Odpov : Bratrskou lásku.
- V náboženství se Markétka ptá: Pán B h je nemocný? Katechetka se udiven ptá pro . Dívka odpovídá: Maminka etla, že Pán B h k sob povolal pana doktora Nováka.
- U ítel náboženství chce v hodin mluvit o kostele. Ptá se d tí: Jak se nazývá d m,

- do kterého mohou vstoupit bohatí i chudí, mladí i starší, š astní i neš astní? Jedno z d tí odpoví: Nádraží.
- U ítelka se ptá d tí: pro se íká, že žád ný u ený z nebe nespadí? Z t idy se ozvalo: Asi tam žádného nemají!